

ŠAROVEC

Čtvrtletník obce Šarovy / MIMOŘÁDNÉ VYDÁNÍ

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

19 27

**85. VÝROČÍ ZALOŽENÍ
SDH V ŠAROVECH**

DĚJINY V KOSTCE

Všechny okolní dědiny měly své dobrovolné hasiče, jen Šarovy zůstaly pozadu. Až přišel rok 1927, kdy konečně padlo rozhodnutí: JDEME DO TOHO!

Kdo první s tímto rozhodnutím přišel, už asi dnes nezjistíme. Rozhodující je, že se našla skupina mužů, kteří byli ochotni něco pro ostatní udělat. Zejména se našel takový člověk, který se za nový spolek zaručil celým svým majetkem – pan FRANTIŠEK VYORAL, č. 8. A tak 18. dubna byl spolek dobrovolných hasičů v obci založen s 28 činnými a 5 přispívajícími členy. Zachovejme jejich jména:

a) činní členové:

Ludvík Ambruz, č. 55, František Bartas,

č. 15, Jan Bartas, č. 17, Josef Čechmánek, č. 22, Jaroslav Čevela, č. 67, Antonín Hanáček, č. 32, Bohuslav Hilner, č. 34, František Hubáček, č. 13, Josef Hubáček, č. 16, František Cholek, č. 33, Josef Jurča, č. 26, Josef Krejčířík, č. 60, Vincenc Krejčířík, č. 68, Jan Mališka, č. 66, Josef Michálek, č. 21, Eduard Mikel, č. 62, Jan Mikoška, č. 52, Ignác Nevařil, č. 69, František Ondrašík, č. 18, František Ondrašík, č. 53, Ludvík Ondrašík, č. 7, Jan Pavlík, č. 25, Antonín Popelka, č. 61, Antonín Slezák, č. 70, František Soukup, č. 20, Josef Svoboda, č. 54, Hynek Vojtásek, č. 59, František Vyoral, č. 8

b) přispívající členové:

Jan Čechmánek, č. 65, Josef Hubáček, č. 13,

stojící zleva: Vojtěch Vojtásek, František Ondrašík (Tabača), Ludvík Ambruz

sedící zleva: Jan Bartas, Bohuslav Hilner, František Vyoral, Ignác Nevařil, Jan Mališka

ležící zleva: František Ondrašík (syn Tabači), Hynek Vojtásek

František Janků, č. 30, František Janků, č. 38, Antonín Ondráš, č. 46

Do čela nové organizace byli zvoleni:

starosta: **Jan Pavlík**

velitel: **František Vyoral**

jednatel: **Bohuslav Hilner**

pokladník: **František Ondrášík** (syn Tabači)

Aby bylo možno plnit základní úkol, potřeboval sbor hasičskou stříkačku. Podarilo se ji zakoupit již 4. června za 4 000 Kč od firmy Baťa. Šarovy tak měly vlastní ruční hasičskou stříkačku.

Od svého vzniku až do roku 1943 sbor organizoval i společenský život v obci. Každý rok připravil jedno, ale i čtyři, divadelní představení, maškarní zábavy, fašank a podobně. Přítrž této činnosti udělaly protektorátní orgány, které koncem války zakázaly divadla a taneční zábavy.

Již v roce 1928 bylo rozhodnuto vybudovat hasičské skladiště na parcele č. 44/1. V roce následujícím vyčlenilo představenstvo obce do svého rozpočtu půjčku 10 000 Kč na hasičské skladiště. 16. června 1929 byl položen základní kámen. Potřebný pozemek Jan a Marie Michálkovi, č. 21, a Antonín a Anna Čechmánekovi, č. 22, zčásti darovali a zčásti odprodali, aby stavba mohla vzniknout. Potřebný materiál svépomocí dovezli hasiči z okolních cihelen, potřebný kámen si nalámali v místních lomech.

5. června 1932 bylo za účasti místních obyvatel a hasičských sborů z Bohuslavic a Březolup slavnostně otevřeno hasičské skladiště. Stálo tak mnohem víc peněz, než byl spolek schopen uhradit. Účast na pohřbu Tomáše Bati 14. srpna téhož roku, za kterou sbor od stejnojmenné firmy dostal 100 Kč nemohlo stačit.

Ačkoliv příspěvky členů a výnosy ze společenských akcí nebyly zanedbatelné, ještě v roce 1934 měl spolek dluhy 16 142 Kč.

Rok 1935 přinesl první ostré zásahy hasičského spolku v obci. 18. března, v předvečer svátku Josefa, se jako každý rok vyhrávalo každému Josefovi u jeho domu. Když hráli u domu č. 11 pana Josefa Bernatíka, zazněl signál „Hoří“. Oslavenci vzplála stodola. Okamžitým zásahem se podařilo oheň lokalizovat, aby se nepřenesl na sousední objekty. Krátce nato znovu hořelo – tentokrát shořela došková chalupa Jana Soukupa, č. 14. I když v obou případech bylo podezření na žhářství, pachatel nebyl zjištěn.

V dalších letech postupně hasičský sbor své dluhy likvidoval, často za pomoci obecního zastupitelstva. V roce 1937 tak hasiči převzali dar 600 Kč. Se vši slávou se také účastnili smuteční schůze s tryznou u zvonce 19. září k uctění památky prvního prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka.

Potom již začíná velmi těžké období okupace Československa a vyhlášení protektorátu Čechy a Morava. V roce 1939 hasiči vyprovodili na poslední cestě svého prvního starostu Jana Pavlíka, v roce 1942 i druhého starostu Jana Bartase. Na jeho místo nastoupil Bohuslav Hilner. 12. prosince zatkl gestapo zakládajícího člena Josefa Hubáčka. Přestože byl podroben krutému mučení, neprozradil ani jednoho svého spolupracovníka v odbojové skupině.

V tomto roce dostali hasiči od obce příspěvek 500 Kč, ale krátce nato podle nařízení ministerstva vnitra ztratili veškerý majetek i práva. Vše musela převzít obec, a to je nejen povinnosti, ale i veškeré, tedy i finanční, závazky.

Ačkoliv byla činnost spolku silně omezo-
vována, vstupovali noví členové do jeho
řad. V roce 1943 to byli Jaroslav Am-
bruz, č. 64, František Berecka, č. 40, Ja-
roslav Čechmánek, č. 22, Jaroslav Mikel,
č. 62, Josef Peška, č. 5, Josef Pavlík, č. 4,
Ladislav Ambrůz, č. 19, a Josef Strojil,
č. 77. Situace se ještě zhoršila po porážce
u Stalingradu.

V listopadu 1944 přišla do obce smutná
zpráva. 15. listopadu v káznici Brieg ze-
mřel Josef Hubáček.

Konec války přinesl svobodu i hasičům.
Bohužel vedle lidských ztrát musel sbor
konstatovat, že Němci během války za-
bavili část výzbroje a výstroje v hodno-
tě 4 000 Kč. Přesto ihned obnovil svou
činnost.

Rok 1946 tak přinesl bohatou aktivitu.
5. ledna předvedli hasiči divadelní hru
„Česká chaloupka“, 24. února hru „Vrá-
na k vráně sedá“ a 3. března uspořádali
maškarní ples. Na valné hromadě bylo
zvoleno nové vedení:

starosta: František Bartas, č. 15
zástupce: František Vyoral, č. 8
jednatel: Bohumil Hilner, č. 34
velitel: Stanislav Postava, č. 65
1. podvelitel: Jan Soukup, č. 14
2. podvelitel: Hynek Vojtásek, č. 59
vzdělavatel: František Dohnal, č. 53
1. četař: František Jančara, č. 12
2. četař: Josef Pavlík, č. 4
četař samarity: Jan Mališka, č. 66
Novými členy se stali Fusek, č. 69, Hejda,
č. 70, A. Popelka, č. 37, a František Bla-
huš, č. 24.

Vzhledem k válečným ztrátám požádal
MNV ministerstvo vnitra o věcnou pod-
poru místních hasičů. Požadoval 20 ks

stejnokrojů pracovních (13 600 Kč), mo-
torovou stříkačku (52 360 Kč), 100 m ha-
dic C (7 700 Kč), 80 m hadic B (8 880 Kč)
a dotaci 60 000 Kč. Žádosti vyhověno ne-
bylo.

Obci proto v roce 1947 nezbylo, než vzít
půjčku 50 000 Kč a zakoupit motorovou
stříkačku za 52 000 Kč. Nová stříkač-
ka byla slavnostně vysvěcena 25. května
a současně byl na hasičské zbrojnici od-
halena pamětní deska Josefa Hubáčka.

Rok 1948 byl bohatý na události v Dob-
rovolném sboru hasičů Šarovy. Bylo zvo-
leno nové vedení ve složení:

starosta: František Bartas
zástupci: Hynek Vojtásek, Jan Soukup
četaři: František Jančara, Josef Pavlík
zbrojmistři: František Berecka, Josef Hrnčíř
velitel: Stanislav Postava
jednatel: Bohuslav Hilner
pokladník: Josef Pavlík
četař samaritán: Jan Mališka

Sbor připravil 17. ledna maškarní zába-
vu, 23. května pouťovou zábavu, 22. srp-
na dožínky, 17. října oslavu Dne česko-
slovenského hasičstva a 7. listopadu ho-
dovou zábavu. Ve dnech 9. – 15. srpna
se podílel na hlídkové a zdravotní službě
při Mezinárodní motocyklové šestidenní
v Gottwaldově. Samozřejmostí byly žňo-
vé hlídky v letním období.

Aktivita se projevila i v přílivu nových čle-
nů. Během let 1948 – 1949 přibyli Vladi-
mír Ambrůz, č. 55, Jaroslav Janků, č. 5, Jo-
sef Bernatík, č. 11, Vlastimil Kozlík, č. 10, La-
dislav Vyoral, č. 8, František Lysoněk, č. 53,
Stanislav Janků, č. 33, František Jančara,
č. 12, a Vladimír Řihák, č. 78.

7. června 1950 provedl ONV prohlídku
hasičské zbrojnice ke zjištění skutečného

materiálního vybavení. Zkontrolovali tak 1 motorovou a 2 ruční hasičské stříkačky, 100 m hadic B, 250 m hadic C a 18 souprav pracovních obleků. K zajištění dostatku vody pro případ požáru hasiči vybudovali stavy na potoce na horním a dolním konci obce.

V roce 1951 rozhodl MNV, že se musí připravit rozšíření hasičské zbrojnice o novou garáž a přistavit 1 místnost pro potřebu MNV. Hasiči si zakoupili první motorové vozidlo značky Chevrolet. Byl zvolen nový výbor ve složení:

předseda:	František Bartas
místopř. a velitel:	Stanislav Postava
výcvikový ref.	Bohumil Fusek
organizační ref.:	Jaroslav Janků
jednatel:	Bohumil Hilner
ref. prevent. ochr.:	Josef Hrnčíř
kult. osvět. ref.:	František Lysoněk
pokladník:	Josef Pavlík
zdravotní ref.:	Jan Mališka

K přestavbě zbrojnice nedošlo, přesto se MNV, který neměl žádný vlastní prostor, se do stávající zbrojnice trvale nastěhoval. V průběhu roku zemřel František Lysoněk a ze sboru vystoupil Bohumil Fusek. Novými členy se stali Jindřich Nevařil, č. 69, a Bohuslav Hilner, č. 34.

K přestavbě zbrojnice nedošlo ani v dalším roce. Změnu však přinesl rok 1952 – ne ve zlepšené hasičské zbrojnici, ale v názvu: Místní hasičská jednota (MHJ). Hasiči dále pokračovali ve své činnosti, stavěli žňové hlídky, obnovili požární nádrže na potoce, uspořádali poutovou zábavu. Situace se pro skutečnou práci zhoršovala. Stanislav Janků se odstěhoval, ze Stanislava Postavy, Hynka Vojtáska a Františka Vyoralu se stali přispívající

členové. A tak na říjnové schůzi se v zápisu objevuje vystoupení Františka Bartasy, předsedy: „Za dnešních okolností prohlašuje, že se vzdává všech funkcí a ohlásí předsedovi MNV, že dnešním dnem hasičskou jednotu rozpouští.“

Neznamenalo to však konec činnosti. Hasiči v novém roce připravili poutovou zábavu a do svého čela postavili nové vedení ve složení Bohuslav Hilner, František Jančara, Vladimír Ambrůz, č. 49, Josef Hrnčíř, Jaroslav Janků, č. 5, Josef Pavlík, č. 4, Jan Soukup, č. 14, Jaroslav Janků, č. 5, Jan Mališka, Jaroslav Čechmánek a revizoři František Blahuš, Jan Soukup a Ladislav Vyoral. Své členství ukončil František Berecka. Jednota se začala intenzívně starat o své nástupce. Byla založena žákovská a dorostenecká družstva pod vedením Karla Válka, č. 51, a Oldřicha Janoty, č. 20.

V roce 1954 bylo ve MHJ organizováno 23 členů. Své členství ukončili Jaroslav Čechmánek, Ladislav Vyoral a Jaroslav Janků mladší, novým členem se stal Ludvík Ambruz.

Stav organizace vystihovalo složení družstva pro okrskové kolo požární soutěže v roce 1955: František Jančara, Vladimír Ambrůz, František Bartas, František Jančara starší, Antonín Popelka, Jaroslav Čechmánek, Vlastimil Kozlík, Josef Hrnčíř a Jan Soukup. Bylo to jejich poslední veřejné vystoupení, odmítli v dalších letech soutěžit s mladými kluky a být pro smích. Válek s Janotou vedli v tomto roce smíšené družstvo žáků.

V dalším roce se sice podařilo zorganizovat alespoň poutovou zábavu, ale řady členů se zmenšovaly. Vystoupili Marie Míková,

Jarmila Lysoňková, Božena Rochovanská, Josef Bernatík a František Jančara. Musel zasáhnout předseda MNV a výbor Vesnické organizace KSČ a přesvědčovat spoluobčany ke vstupu mezi hasiče. Agitace byla úspěšná, přibyli Oldřich Janota, Antonín Koval, Antonín Lysoněk, Tomáš Ondrašík, Vlastimil Popelka, Bohumil Postava, Jindřich a Stanislav Soukupovi, Miroslav Vajdík, Karel Válek a Zdeněk Žuja.

Starší však dál odcházeli. Vystoupili Jaroslav Mikel, František Blahuš a Vladimír Ambrůz. Novými členy se stali Antonín Popelka a Radik Soukup. Do čela se postavili Bohuslav Hilner, Bohumil Postava, Bohumil Hilner, František Bartas, Vlastimil Kozlík a revizoři Jan Soukup a Josef Pavlík.

K nejvýznamnější události roku 1958 došlo 5. července. Následkem průtrže mračen se rozlila Březnice a v Bohuslavicích strhla desítky domů. Šarovští hasiči svým zásahem v obci zabránili větším škodám a až do 10. července čistili potok, studně a čerpali vodu ze sklepů. Jejich řady rozšířili Oldřich Rochovanský a Josef Hubáček.

V roce 1959 se naši hasiči podíleli na uhašení požáru domu Slezáků v Bohuslavicích. V jejich řadách bylo 29 členů a pod vedením Bohumila Hilnera se činilo 16 žáků: Vladimír Ambrůz, Marcela Blahušová, Anna Hubáčková, Josef, Oldřich a Rostislav Křížkovi, Jaroslav Mikel, Miroslav Ondrašík, Ivan, Miroslav a Jarmila Popelkovi, Josef Soukup, č. 14, Josef Soukup, č. 46, Jaromír Svoboda, Pavel Vlasatík a Alois Vojtášek. Bylo zvoleno nové vedení:

předseda:	Bohuslav Hilner
velitel:	Oldřich Janota
jednatel:	Bohumil Hilner

organizační:	Radik Soukup
revizoři:	Jan Soukup, Josef Pavlík
technický:	Antonín Koval
preventivní:	Vlastimil Kozlík
propagační:	Zdeněk Žuja
mládež:	Jindřich Soukup
pokladník:	Bohumil Postava

Rok 1960 se nevyznačoval zvláštní aktivitou. Jednota měla sice 28 členů a 16 žáků, ale nedokázala zorganizovat žádnou společenskou akci ani se účastnit hasičských soutěží.

Stejně vypadal i další rok. 25 členů se podílelo na žňových hlídkách a svou pozornost začala jednota zaměřovat na sledování brigádnické činnosti ve prospěch obce, JZD a péči o svůj materiál a výzbroj. Odpracovali celkem 683 hodin.

V roce 1962 měla jednota 26 členů, z toho byli 3 ve vojenské základní službě. Činnost se postupně zlepšovala, byla připravena hodová zábava a zkvalitnila se práce se žáky. Na okrskové soutěži družstvo starších žáků získalo 4. místo. Na brigádách bylo odpracováno 1609 hodin. V čele stáli:

předseda:	František Bartas
velitel:	Karel Válek
jednatel:	Boh. Hilner
pokladník:	Bohumil Postava
organizační:	Oldřich Janota
propagační:	Miroslav Vajdík
preventista:	Vlastimil Kozlík
materiál. techn.:	Antonín Koval
mládež:	Stanislav Soukup

Kvalitní práce s dětmi se projevila již v roce následujícím. Mladší žáci do 12 let pod vedením Karla Válka získali v okrskovém kole soutěže požárních družstev 2. místo, starší žáci byli třetí. Hasiči zorganizovali hodovou zábavu. Ačkoliv to

byl rok jubilejní, 35. výročí vzniku, není v kronice sboru žádný náznak, že by se konala jakákoliv oslava. Z řad šarovských hasičů odešli Ludvík Ambruz, Antonín Lysoněk, Zdeněk Žuja a Vlastimil Popelka.

V roce 1964 měl sbor 24 členů. Ani žáci nezopakovali loňské výsledky, v okrskové soutěži skončili na 7. místě. Hasiči na brigádách odpracovali 668 hodin a zvolili si nové vedení:

předseda:	František Bartas
velitel:	Karel Válek
jednatel:	Miloš Hilner
organizační:	Oldřich Janota
revizoři:	Boh. Hilner, Jan Soukup
mat. technik:	Antonín Koval
propagační:	Miroslav Vajdík
ref. mládeže:	Stanislav Soukup
pokladník:	Bohumil Postava
preventista:	Antonín Popelka

Rok 1965 přinesl úspěchy hasičskému dorostu. Starší žáci (12 – 15 let) pod vedením Karla Válka získali 1. místo v okrskovém kole a 2. místo ve 2. kole celostátní soutěže. Družstvo mladších žáků vyhrálo okrskovou soutěž a v okresní soutěži získalo 2. místo. Sbor měl v tomto roce 22 členů a 20 dětí. Jeho členové odpracovali 1244 brigádnických hodin, připravili Červnovou noc a zájezd na dostihy v Tlumačově. Naposledy se rozloučili se zakládajícím členem Janem Mališkou.

Další rok pokračovaly úspěchy žákovského družstva, které vyhrálo okrskovou soutěž i okresní kolo. Za odměnu byl uspořádán zájezd do Brna a na Macochu. Ačkoliv ve sboru bylo jen 18 členů a 15 žáků, dokázali nastříkat kluziště, zabezpečit žňové hlídky a pomoc JZD, zejména stříkání traktorů, čistit studny občanů a připravit

Stará garda: Bohuslav Hilner, Josef Hrnčíř, Stanislav Soukup, č. 14, František Bartas, František Jančara, František Vyoral, č. 8, Oldřich Janota, Josef Vajdík, Karel Válek

zleva: Miroslav Vajdík, Stanislav Soukup,č. 14, Miloš Hilner, Radek Soukup, František Bartas, Vlastimil Popelka, Tomáš Ondrašík, Karel Válek, Zdeněk Žuja

taneční zábavu. Do nového výboru byli zvoleni Karel Válek, František Bartas, Stanislav Soukup, Bohumil Hilner, Miroslav Vajdík, Bohumil Postava, Vlastimil Kozlík a Oldřich Janota.

V roce 1967 oslavil sbor 40. výročí vzniku SDH v obci, ale místo aktivizace činnosti nastal útlum. Starší členové ztráceli zájem na práci, žáci ještě na jejich místa nedorostli. Aktivní vystoupení měli při likvidaci požárů ve Lhotě. Krize sboru pokračovala i v dalším roce, nebyla organizována žádná soutěž ani cvičení.

Oživení přišlo v roce 1969, kdy se členy stali Vladimír Ambruz, Jiří Hilner, Oldřich Janota mladší, Josef Jurča mladší, Jaroslav Křen, Josef a Oldřich Křížkovi, Josef

Pavlík, Antonín Řezníček mladší a Josef Svoboda mladší. Podařilo se připravit hodovou zábavu.

Následující roky nepřinesly v práci sboru nic podstatného. V roce 1971 se odstěhoval Stanislav Soukup. Teprve v roce 1972, kdy měl sbor 26 členů, z toho 2 ve vojenské základní službě, došlo k výraznému zlepšení činnosti, a to jak uvnitř (schůzová činnost, cvičení, nácviky atd.), tak i na veřejnosti. Byly organizovány taneční zábavy Srpnová noc, hodová zábava a Silvestr. Pod vedením Oldřicha Janoty se hasiči v historických uniformách s ruční stříkačkou taženou koňmi, kočí Zdeněk Vyoral starší, účastnili na oslavách 70. výročí SDH v Bohuslavicích. Změnila se jejich

členská základna – odstěhoval se Zdeněk Lysoněk a zemřel zakládající člen SDH Bohuslav Hilner.

Rok 1973 byl opět úspěšný. 10. července provedly nadřízené orgány komplexní prověrku požární ochrany v Šarovech. Sbor měl 31 členů, z toho 4 ve vojenské základní službě. Kontrola ocenila, že 9 požárníků pracovalo v místní farmě JZD a bylo schopno okamžitě zasáhnout v případě požáru. 8 členů obdrželo jako ocenění práce a znalostí odznak Vzorný požárník III. stupně. V praxi svou připravenost dokázali při požáru lesa nad Lapáčem, kdy se ho podařilo lokalizovat a do rána hlídky kontrolovaly celý pro-

stor. Odstěhovali se Jiří Hilner, Petr Ondrašík a Antonín Řezníček mladší, vystoupil Miroslav Vajdík.

Aktivní činnost pokračovala i v následujícím roce. Družstvo žáků pod vedením Jaroslava Křena zvítězilo v okrskovém kole a získalo 2. místo v okresní soutěži. Požárníci připravili maškarní ples a hodovou zábavu, účastnili se hašení požáru na Salaši a dvakrát zasahovali při odstraňování bahna na místní farmě JZD po povodních. Oficiálně se zúčastnili na oslavách 100. výročí SDH v Malenovicích a 50. výročí v Salaši. Ačkoliv sbor tvořilo 30 členů, z toho 3 ve vojenské základní službě, dokázali odpracovat 875 hodin při opravě

stojící zleva: František Ondráš, Josef Hrnčíř, František Křížka, Josef Hubáček, Vladimír Ambruz, Pavel Šustek, Josef Soukup
v podřepu zleva: Zdeněk Vyoral (Jurečka), Josef Pavlík, Oldřich Janota, Josef Svoboda

Čestná stráž u rakve

požární zbrojnice, 199 hodin při údržbě a opravách techniky a 300 hodin pro MNV v akci Z. Naposledy se rozloučili se zakládajícím členem a prvním velitelem Františkem Vyoralem, č. 8.

Z dalších let máme jen dílčí údaje, neboť toto období dosud není kronikářsky zpracované. A tak můžeme říci, že v roce 1975 se stal opět vedoucím družstva žáků Oldřich Janota. V roce 1976 bylo založeno družstvo dorostenek.

Rok 1977 byl jubilejní – sbor oslavoval 50. výročí svého vzniku. Obcí prošel průvod nejen místních požárníků, ale i hostů z okolních sborů, složek Národní fronty i techniky.

V roce 1978 vzniklo nové družstvo žáků. Další rok přinesl poslední rozloučení s dlouholetým starostou SDH Františkem Bartasem.

V roce 1980 přibyla hasičům zvláštní práce – JZD naselo na lán nad obcí kukuřici, což se projevilo po deštích opakovaně záplavy bahna v obci. Hasiči čistili vpusti kanalizace.

V roce 1981 se na deset let stal předsedou ČSPO v obci Josef Svoboda. Velitelem požárního družstva se stal Jaroslav Křen.

Osmdesátá léta byla typická i množstvím brigád. V roce 1984 se například budovala nová hospoda. Nejvíce hodin odpracovali z hasičských řad Josef Svoboda a Josef Pavlík. Bylo to však i doba, kdy sbor pořádal řadu zájezdů na historická místa.

V roce 1987 proběhla oslava 60. výročí vzniku sboru. Činnost však nebyla příliš bohatá, koncentrovala se do brigádnických hodin. Se změnou politického systému v roce 1989 došlo dalšímu poklesu činnosti, hledaly se nové cesty a způsoby práce.

Polovina Šarov na jednom ze zájezdů

Do čela se postavili noví lidé. Starostou byl v roce 1993 zvolen Jaroslav Křen, pokladníkem se stal Josef Lišaník mladší. SDH se na své schůzi rozhodl předat hasičskou zbrojnici do majetku znovu samostatné obce, protože vyžadovala velkou opravu a sbor na ni neměl finanční prostředky.

I na svou činnost potřeboval sbor stále prostředky. Jednou z cest byl podíl na likvidaci tzv. likusáku, aby se uvolnilo místo pro nový obecní úřad a knihovnu. Po dokončení stavby uzavřel SDH dohodu s obecním zastupitelstvem o umístění historické stříkačky do nového obecního úřadu a tím si uvolnil místo pro moderní techniku. V roce 1999 zakoupila obec nové požární vozidlo a zajistila jeho uvedení do provozu. Začíná nové období v historii sboru, formuje se družstvo požárního sportu, které úspěšně reprezentuje SDH Šarou

vy a tím i obec nejen v rámci okresu, ale i celé republiky.

V následujících letech SDH organizuje každoročně fašankové průvody a zábavy, organizuje soutěže v požárním útoku „O melúnový pohár“, „Prvomájový pohár“ pro nejmenší hasiče a řadu dalších akcí. Objevují se ale i komplikace, členové SDH se dostávají do sporu se starostou obce Františkem Ondrášíkem. Vyrcholení sporu nastalo při slavnostním otevření z prostředků obce opravené požární zbrojnice 1. června 2002, kdy sbor zastupoval jen Jan Soukup. Starostou SDH byl Lubor Křen, který spolu s velitelem zásahové jednotky Vlastimilem Kozlíkem převzali do užívání zbrojnici.

Následoval velmi úspěšný rok 2003, hasiči uspořádali fašankový průvod se zábavou, sběr kovového odpadu, pro děti soutěž

18. července „Hurá prázdniny“. Žáci ve hře Plamen byli úspěšní – mladší byli první, starší druzí v soutěži v Rackové, účastnili se i mezinárodní soutěže v Havířově, kde získali 16. a 31. místo mezi 70 soutěžícími družstvy. 9. srpna se konala naposledy soutěž „O melúnový pohár“ na starém cvičišti. Nové bylo vybudováno na Bernatíkově louce. Obecní úřad poskytl hasičům dotaci 20 000 Kč.

2004 – hasiči jako neaktivnější složka v obci uspořádali řadu akcí – průvod masek a fašankovou zábavu, Melúnový pohár na novém cvičišti, mikulášskou besídku pro děti. Vzhledem k nedostatku dětí byla vytvořeno společná družstva s Bohuslavicemi, která úspěšně reprezentovala ve hře Plamen. Mladší žáci byli v okrese první, starší získali 3. místo. Pod vedením Jaroslava Křena mladšího se účastnila družstva i dalších soutěží. Za odměnu strávili 5 dnů na chatě Skalka Malenovice během prázdnin. Vedle úspěšného družstva mužů, které ve složení Martin Ambruz, Antonín Bělík, David Fejt, Petr a Tomáš Kadlčíkovi, Lubor Křen, Jan Soukup vyhrálo Zlínskou ligu, působilo pod vedením Tomáše Kadlčíka i družstvo žen – Kristýna Postavová, Zuzana Vajdíková, Lucie Del Maschio, Ludmila Müllerová, Pavla Šohajková, Bára Mališková, Martina Flekačová, jež ve stejné soutěži obsadilo 3. místo.

V roce 2005 muži získali 2. místo ve Zlínské lize a úspěšně se účastnili i Extraligy ČR. Sbor organizoval fašankovou zábavu, sběr kovového odpadu, 28. května soutěž „O melúnový pohár“ se ziskem 3. místa, 5. července dětský den s hledáním pokladu na hradě, hodový fotbal a úspěšná byla

i účast v součinnostním cvičení okrsku 5 – Lhota, Salaš, Karlovice, Bohuslavice a Šarovy.

V roce 2006 se žáci účastnili mezinárodní soutěže v Havířově a umístili se v polovině 70 startujících družstev, 21. ledna dosáhli 3. místa v soutěži malých hasičů, úspěch měli i v soutěži Plamen. 27. května připravil sbor soutěž „O melúnový pohár“, v němž šarovské družstvo získalo první místo. 1. září uskutečnil rozloučení s prázdninami u táboráku a podílel se na přípravě Silvestra se stolními tenisty a obecním zastupitelstvem.

Rok 2007 znamenal ukončení existence družstev žáků pro nedostatek dětí. 26. května v soutěži „O melúnový pohár“ získalo družstvo 1. místo. 4. srpna proběhly oslavy 80. výročí založení SDH se mší u kapličky, vystoupením místních i profesionálních hasičů, valnou hromadou a taneční zábavou, na které vystoupil pěvecký sbor z Mysločovic. Netradičně byl připraven hodový zápas v hokejbalu. Hasiči využili příznivého počasí a o vánočních svátcích nastříkali hojně využívané kluziště.

Také v roce 2008 pokračovala aktivní činnost SDH. Uspořádali 2. února průvod masek s fašankovou zábavou, 22. března 1. košť slivovice pod vedením D. Fejta, 1. května Prvomájový pohár malých hasičů, 8. května 8. ročník soutěže „O melúnový pohár“, 5. července Červencovou noc s Vlčnovjankou, 2. listopadu hodovou kopanou a 20. prosince vánoční besídku s karnevalem. Družstvo mužů po čtvrté vyhrálo Zlínskou ligu v jejím 6. ročníku. Jako perličku lze uvést požár auta starosty Jana Soukupa

Zásah zlínských profesionálů

v garáži jeho bratra, kde zasahovaly tři sbory.

Hasiči byli v roce 2009 neaktivnější složkou. Uspořádali opět průvod masek se zábavou, košť slivovice, Prvomájový pohár pro žakovská družstva, sběr kovového odpadu, soutěž „O melúnový pohár“, kterého se účastnila dvě šarovská družstva s umístěním ve druhé polovině startovního pole, turnaj v nohejbalu na tanečním kole a hodový zápas ženatých proti svobodným. Od ministerstva vnitra dostali hasiči 5 souprav zásahových obleků a 5 párů zásahových bot. Smutné bylo oznámení, že po deseti letech úspěchů končí z osobních důvodů činnost soutěžního družstva.

Trvalá aktivita sboru pokračovala i v roce

2010 – 13. února prošel obcí průvod 21 masek a večer fašanková zábava, 20. března byl III. ročník Šarovské slivovičky s cimbálovou muzikou Vonica, 1. května Prvomájový pohár pro nejmenší hasiče, 6. června „O melúnový pohár“, 7. listopadu hodová kopaná. 3. července připravili hasiči mši u kapličky spojenou s vysvěcením nového zásahového vozidla. 2. září obdrželi z rukou hejtmana Zlínského kraje pamětní list a poděkování za činnost při povodních.

2011 – 22. ledna se uskutečnil IV. ročník košť slivovice, 5. března průvod masek, 5. června soutěž „O melúnový pohár“, kde mladé družstvo se mezi 50 zúčastněnými umístilo na 20. místě.

I letošní rok se stal pro členy SDH

Křest nového hasičského auta

Šarovy velmi náročný. Připravili fašankový průvod obcí, sběr kovového odpadu a aktivně se zapojili do organizace a konkrétní přípravy oslav 85. výročí založení svého sboru. Podíleli se na přípravě materiálu, výletišť, na opravách kapličky, hasičské

zbrojnice a další činnosti. Dnešek je tak určitým vyvrcholením a závazkem pro další roky.

Přejeme našim hasičům, aby jim elán a chuť do práce vydržel co nejdéle, aby i jejich nástupci měli nač vzpomínat při dalších jubileích sboru.

KDO NEBYL V DĚTSTVÍ HASIČ, NENÍ ŠAROVJAN?

Práce s dětmi jako příprava dorostu se začala realizovat podle dochovaných pramenů na začátku padesátých let minulého století. V roce 1953 byla v Šarovech založena družstva žáků a dorostenců pod vedením Karla Válka a Oldřicha Janoty. V roce 1955 působilo smíšené družstvo žáků.

Další léta se vznášejí poněkud v mlze, chybí přesnější údaje. Z kroniky víme, že sbor měl v roce 1960 ve svých řadách 16 žáků. A tak v roce 1962 družstvo žáků získalo 4. místo na okrskové soutěži, v roce 1963 družstvo mladších žáků pod vedením Karla Válka bylo druhé na okrskové soutěži, starší žáci byli třetí.

*Zleva nahore: Josef Soukup, č. 14, Marcela Blahušová, č. 24, Pavel Vlasatík, č. 66, Anna Hubáčková, č. 13, Jaromír Svoboda, č. 54, Vladimír Ambruz, č. 19, Rostislav Křížka, č. 27
Dole: Miroslav Ondrašík, č. 39, Ivan Popelka, č. 37*

Úspěchy žákům přinesl rok 1965. Bylo jich organizováno 20 a vedli si příkladně. Mladší žáci byli první v okrskové a druhzí v okresní soutěži, starší žáci vyhráli okrskové a skončili na 2. místě v druhém kole celostátní soutěže. V dalším roce se počet žáků snížil na 15, ale dokázali vyhrát v okrskové i okresní soutěži.

Další informace přinesl rok 1972, kdy byl vedením žáků pověřen Jaroslav Křen. Družstvo zvítězilo v okrskové i okresní soutěži. Kusé informace hovoří o tom, že v roce 1975 byl opět pověřen vedením žáků Oldřich Janota.

Následuje období, ze kterého se zachovala kronika družstva žáků. Podle ní se v roce 1978 po vzoru úspěšných dorostenek rozhodli žáci založit své družstvo. 2. května se na první schůzce rozdělily funkce v soutěžním družstvu:

velitel:	Josef Lišaník
zástupce:	Jan Rochovanský
strojník:	Miroslav Šustek
č. 1:	Josef Svoboda
č. 2:	Richard Rochovanský
č. 3:	Ladislav Jurča
č. 4:	Vladimír Řihák
č. 5:	Dalibor Gajdušek
č. 6:	František Rachůnek
náhradníci:	Robert Gajdušek
	Stanislav Lišaník

Družstvo se poprvé účastnilo okrskové soutěže 3. června a získalo 2. místo. Ve hře Plamen obsadili v rámci okresu 5. místo.

Již v roce 1979 získali odznaky odbornosti:

preventista:	Josef Svoboda
	Dalibor Gajdušek
	Richard Rochovanský

Na snímku tehdejší družstvo: v horní řadě zleva Josef Jurča, Petr Ondrašík, Jindřich Soukup, Květa Vajdíková a František Ambruz, v dolní řadě Božena Ambruzová, Alena Soukupová, vedoucí Karel Válek, Oldřich Janota a Jaroslav Křen.

strojník: Miroslav Šústek
 kronikář: Vladimír Řihák

Družstvo se účastnilo několika soutěží se střídavými úspěchy, ale 20. října ve hře Plamen 80 zvítězilo mezi 21 zúčastněnými družstvy. Josefa Lišaníka v družstvu nahradil Roman Ondrašík.

Rok 1980 nepřinesl žádné významnější výsledky. Nositeli odznaků odbornosti se stali:

preventista: S. Lišaník, M. Šústek
 strojník: J. Svoboda, L. Jurča

kronikář: D. Gajdušek, R. Rochovanský
 V říjnu došlo k další obměně složení družstva – odešli L. Jurča, V. Řihák, D. Gajdušek a F. Rachůnek, na jejich místa nastoupili K. Svoboda, Milan Svoboda, Martin Fusek. Poslední akcí podle kroniky byla účast starších žáků ve složení J. Svoboda, R. a J. Rochovanští, M. Svobo-

da a Dušan Stehlík, kteří ve hře Plamen 81 se mezi 9 družstvy umístili na 6. místě. Zápisy tohoto družstva skončily.

Nové se objevují až v roce 1985, kdy pod vedením Kadlčíka vzniká nové družstvo ve složení Martin Fusek, Petr Popelka, Jaroslav Křen, Vlastimil Kozlík, Dušan Soukup, Petr Janča, Marek Knot, Michal Ambruz, David Dominec, Zdenek Man a Roman Ondrašík. 10. listopadu se pětice ve složení Petr Popelka, Martin Fusek, Roman Ondrašík, Dušan Soukup a Vlastimil Kozlík účastnila branné soutěže hry Plamen a obsadila v okrskovém kole 3. místo. Tím opět skončily zápisy tohoto družstva.

Další etapa zápisů pokračuje v roce 1987. Vzniká nové družstvo mladších žáků ve složení Lubor Křen, David Fejt, Monika Osohová, Martin Ambruz, Petr Mach,

Dušan Janota, Petr a Tomáš Kadlčíkovi a Radek Soukup, které v okrskové soutěži obsadilo 1. místo. Na podzim přešla část do kategorie starších žáků a v okresním kole hry Plamen obsadila 8. místo.

V roce 1998 pod vedením Jaroslava Křena se vytvořily dvě kategorie žáků:

1. Lidka Müllerová, Míša Gajdušková, Bára Del Maschio, Aneta Skočovská, Ondra Bartoň a Tomáš Plšek

2. Zuzana Vajdíková, Kristýna Postavová, Kuba a Radek Šohajkovi, Vlastik a Ivana Žujovi.

V květnu 2000 se mladší žáci přihlásili do hry Plamen, ale jako jediní museli startovat mimo soutěž. Přesto v požárním útoku by se umístili na 7. místě mezi staršími žáky. V červenci v okrskové soutěži v požárním sportu obsadili starší žáci 2. a mladší žáci 1. místo. V říjnu ve hře Plamen získali mladší žáci 7. místo.

Rok 2001 přinesl změnu v tom, že soutěžní družstva mladších i starších žáků byla vytvořena společně s Bohuslaviciemi. V mladších žácích tak ze Šarov působili Miroslav a Ludmila Müllerovi, Tereza a Tomáš Plškovi, Aneta Skočovská a Barbara Del Maschio a ve hře Plamen obsadili 3. místo. Mezi staršími žáky byla jen Zuzana Vajdíková. Okrsková soutěž se tentokrát konala v Šarovech a obě družstva své kategorie vyhrála.

V roce 2002 do starších žáků přešla Ludmila Müllerová a obě družstva si vedla se střídavými úspěchy jak v požárním sportu, tak i ve hře Plamen.

V následujícím roce se družstva účastnila 10 soutěží, nejúspěšnější byla okrsk-

ková soutěž se ziskem 2. místa a 5 zlatých medailí a květnová hra Plamen, kterou mladší žáci vyhráli a starší byli osmí. V podzimním kole této hry mladší žáci, které doplnil Michal Lišaník, byli první, starší získali celkové 2. místo.

V roce 2004 se družstvo nastoupilo do 1. ročníku mezinárodní soutěže v Havířově, které se účastnilo 70 družstev z České republiky, Slovenska a Polska. Bez větších zkušeností získali 31. místo. Prvomájový pohár pro nejmenší hasiče mladší žáci vyhráli, starší byli druzí. I v několika dalších soutěžích družstva silně bodovala, nejhorší umístění bylo v soutěži o pohár ředitele HZS Zlínského kraje, kdy žáci obsadili 5. místo. V Mikulášské soutěži žáků získalo první místo družstvo ve složení Ludmila Müllerová, Miroslav Müller, Aneta Skočovská, Dan Vítek a Eva Zapletalová.

Žákovská kronika končí rokem 2005. Zahrnuje 1. místo v soutěži v motání hadic v místní hospodě, 31. místo v Havířově, až po 4. místo v jarním kole hry Plamen.

Podle těchto záznamů je vidět, že péče o hasičský dorost probíhala v jakýchsi vlnách a také v závislosti na počtu dětí v obci. Jestliže Karel Válek s Oldřichem Janotou a později Jaroslav Křen starší si mohli vybírat ty nejsikovnější děti, na počátku nového tisíciletí už bylo možno postavit jen společná družstva s Bohuslaviciemi. V každém případě je třeba ocenit úsilí, které jednotliví vedoucí vynaložili, aby dali dětem náplň volného času a připravili je do života. Díky!

KRÁTKÁ DÍVČÍ HISTORIE (Z kroniky družstva dorostenek)

Jak jsme začínaly 1976:

24. ledna pořádal SPO Šarovy maškarní ples. Při výzdobě sálu jsme se mezi sebou domluvily, že založíme družstvo dorostenek. Předseda vesnické organizace SPO náš návrh přijal a navrhl termín naší 1. schůzky.

8. března:sešly jsme se přesně ve 13.00 hodin. Po seznámení s úkoly jednotlivých členů jsme se rozdělily:

velitelka:

Libuše Vajdíková

zástupce velitelky: Drahomíra Habrovanská

strojník:

Eva Kadlčíková

č. 6:

Vlasta Vyoralová

č. 5:

Marta Habrovanská

č. 4:

Zdeňka Jandíková

č. 3:

Alena Habrovanská

č. 2:

Kristýna Dobronská

č. 1:

Eva Vyoralová

náhradník:

Zdeňka Žujová

30. 4. 1976: ...vedoucí s. O. Janota na okrskové schůzi SPO (nás) přihlásil na soutěž.

29. 5. 1976: ...na okrsku je jen jedno družstvo dorostenek a jedno dorostenců....

a nakonec jsme měly útok lepší než kluci.

6. 6. 1976: ...okresní soutěž...Byly jsme druhé za dorostenkami z Podkopné Lhoty.

19. 9. 1976: ... krajská soutěž Šerík 31 ...

pět členek se účastnilo požární soutěže, z Jaroslavic dalších pět branné soutěže. Společně jsme se umístily mezi prvními 10 družstvy.

28. 5. 1977: ...okrsková soutěž...Družstvo obsadilo 1. místo. Protože se Zdeňka Žujová odstěhovala, nastoupila na její místo náhradnice Alena Dobronská.

Takto by bylo možné vypisovat další údaje o účasti na oslavách 50 let SPO v Šarovech, 75 let požárního sboru v Bohuslavicích, v okresním kole soutěže Šeřík 32, kde dvě družstva obsadila 2. a 3. místo, v krajském kole téže soutěže, kde dívky skončily mezi prvními deseti družstvy.

Rok 1978 znamenal další úspěchy v soutěži Šeřík 33 s 1. místem v okresním kole

a účasti v krajském kole, získání odznaku „Vzorný požárník III. stupně“ většinou členek. V tomto roce se provdaly dvě členky družstva – Alena a Marta Habrovanská.

V následujícím roce 2. místo v okrskové soutěži, ve hře Šeřík 34 vítězství v okresním a účast v krajském kole, ale také svatby Kristyny Dobronské a Evy Kadlčíkové. Libuše Vajdíková se vdala v roce 1980... Zde končí kronika dorosteneckého družstva. Jeho trvání bylo relativně krátké, dosáhly řady úspěchů, které nebyly vždy doceněny. Společně pracovaly na brigádách, společně se dokázaly bavit. Jako manželky a budoucí matky se rozprchly do okolních vesnic a dnes mohou na svou aktivitu jen vzpomínat.

DESET LET BOJŮ

V devadesátých letech SDH Šarovy vyvíjel jen minimální činnost. Zúčastňoval se sice okrskových soutěží, oslav výročí založení SDH v sousedních obcích, ale pravidelná činnost prakticky chyběla. Impulsem pro zlepšení práce byly povodně v roce 1997, které sice obec přímo nezasáhly, ale bylo třeba vyčistit studně spoluobčanů.

Při této práci se začaly formovat základy budoucího družstva. Mladí byli sportovně založeni, ale podmínky pro kopanou či jiné činnosti byly velmi omezené. V okrese se rozvíjel požární sport. V roce 1999 tak vzniklo družstvo, které začalo pravidelně cvičit a účastnit se prvních závodů. V jeho řadách byli: Tomáš Kadlčík, Lubor Křen, Vlastimil Kozlík, David Fejt, Martin Ambruz, Petr Kadlčík, Jaroslav Křen, Petr Mach a Jan Soukup. Postupem času se družstvo obměňovalo a tak za Šarovy závodili i Antonín Bětík ze Spytihněvi, Ondřej Kotek z Držkové a Zdeněk Fryštacký ze Lhotky.

Pro závodní činnost byly potřebné finanční prostředky. SDH začal pořádat taneční zábavy, fašankové průvody i sběr kovového šrotu, pomáhali sponzoři. To vždy nestačilo, proto museli do svých kapes sáhnout i sami závodníci. Na soutěže bylo nutno se také dopravovat. Zpočátku se jezdilo vlastními auty a auty známých, později družstvo opravilo Avii-furgon za cenu mnoha desítek brigádnických hodin a pomoci Martina Fuska v jeho servisu.

Zásluhou družstva bylo vybudováno

v roce 2000 cvičiště na louce k Lapači, kde družstvo intenzivně trénovalo. Každý začátek je těžký, ne vše vycházelo podle představ. Petr Mach starší povzbuzoval závodníky včetně svého syna titulem „Melúni“ (snad to nebylo jen kvůli vizuální podobě některých závodníků). Tato přezdívka se ujala nejen doma. Snaha přinesla první ovoce, již v tomto roce dokázali mladíci zvítězit ve Veselé.

V roce 2001 byl uspořádán 1. ročník soutěže v požárním útoku „O melúnový pohár“. Historicky prvním vítězem mezi 30 účastníky se stalo družstvo z Hodějic, okres Vyškov.

V roce 2003 se pohárová soutěž konala naposledy na starém cvičišti, protože restituent si zde postavil chatu. Nové cvičiště bylo vybudováno na louce mezi silnicí a potokem směrem na Bohuslavice.

Téhož roku vznikla Zlínská liga požárního sportu, kterou družstvo Šarov vyhrálo 4 x a to v letech 2003, 2004, 2006 a 2008.

Od roku 2005 je soutěž „O melúnový pohár“ zařazena do seriálu Zlínská liga a účastní se družstva nejen z okolí, ale i z okresů Uherské Hradiště, Kroměříž, Hodonín, Vsetín, Přerov, Prostějov, Vyškov a Břeclav. Vítězství v poháru získali v proběhlých ročnících 3 x domácí a Nedašov, 2 x Věsky a 1 x Hodějice, Vacenovice a Brumov.

S úspěchy rostlo odhodlání účastnit se i celorepublikové extraligy ČR. Ačkoliv v žádném ročníku družstvo neabsolvovalo všechny závody extraligy, nikdy se

neztratilo a dosáhlo vždy na bodovaná místa. Největšího úspěchu dosáhlo družstvo na závodě v Plumlově v roce 2005, kdy obsadilo 2. místo. V celostátním žebříčku v roce 2006 dokonce získalo 11. místo v ČR. V roce 2008 jeho 18. místo v extralize znamenalo možnost účasti na mezinárodní hasičské olympiádě v roce 2009 v Ostravě. V té době však již družstvo svou aktivní činnost ukončilo a proto dostali možnost účasti jiní.

V roce 2009 tak skončilo desetiletí bojů družstva Šarovy. Přes počáteční neúspěchy „melúni“ získali 180 pohárů, které jsou vystaveny v místním pohostinství.

Všem jeho členům patří náš dík za vzornou reprezentaci nejen SDH Šarovy, ale i obce jako takové. Je jen škoda, že přes dobré materiální a tréninkové možnosti se nenašli jejich následovníci. I proto nejzapálenější členové cvičí a soutěží jinde – Miroslav Müller v Mladcové a Vlastimil Žuja v Salaši.

Duch družstva však nadále zůstal v SDH Šarovy. Bývalí závodníci stmelili jeho řady a místo soutěžení se zaměřují na aktivní činnost nejen ve sboru, ale se svými manželkami a dětmi se podílejí na organizaci společenského života v obci. Ještě jednou všem děkujeme!

Jaroslav Křen

Materiál zpracovali Josef Pavlík jako kronikář SDH a Václav Pajtina, kronikář obce Šarovy.

